

POLITYKA MEDIALNA W UNII EUROPEJSKIEJ

E. STASIAK-JAZUKIEWICZ, M. JAS-KOZIARKIEWICZ

ISBN: 978-83-7561-125-0
format 165/235, oprawa twarda
liczba stron: 544
cena: 59,90 zł

Książka omawia politykę medialną w UE, poddając analizie założenia i praktyczne aspekty polityki medialnej oraz krajowe polityki medialne państw członkowskich. Raporty prezentujące polityki medialne państw UE służą pokazaniu elementów wspólnych, jak i różnic, wynikających ze specyfiki rozwiązań. Książka może służyć jako podręcznik akademicki do nauczania przedmiotów:

- polityka medialna państw UE oraz polityka medialna UE na kierunku studiów europeistyka,
- zagraniczne systemy medialne na kierunku studiów dziennikarstwo i komunikacja społeczna,
- międzynarodowy obieg informacji na kierunku studiów stosunki międzynarodowe,
- media w świecie na kierunku studiów politologia.

Książka jest unikalną pozycją na polskim rynku wydawniczym i naukowym. Może stanowić podręcznik dla studentów europeistyki. Przydatna okaże się, jak sądzę, także dla studentów politologii, stosunków międzynarodowych, dziennikarstwa i prawa, dostarczając im całościowej i uporządkowanej wiedzy o organizacji i funkcjonowaniu systemów medialnych, jak również o działaniu instytucji oraz podmiotów koordynujących i nadzorujących działalność medialną w poszczególnych państwach.

– prof. zw. dr hab. Konstanty Adam Wojtaszczyk, kierownik Katedry Europeistyki Wydziału Dziennikarstwa i Nauk Politycznych, Uniwersytet Warszawski

O AUTORACH

Ewa Stasiak-Jazukiewicz, prof. dr hab. – politolog, medioznawca, profesor w Katedrze Europeistyki Wydziału Dziennikarstwa i Nauk Politycznych UW. W pracy naukowej podejmuje tematykę współczesnych systemów medialnych, polityki medialnej i informacyjnej oraz relacji mediów i terroryzmu.

Marta Jas-Koziarkiewicz, dr – politolog, medioznawca, adiunkt w Katedrze Europeistyki Wydziału dziennikarstwa i Nauk Politycznych UW. W pracy naukowej podejmuje zagadnienia funkcjonowania mediów w społeczeństwie demokratycznym, działalności mediów środowiskowych, polityki informacyjnej i medialnej UE.

Spis treści

Wstęp	13
Część I: Polityka medialna EWA STASIAK-JAZUKIEWICZ	17
Rozdział 1. Nowy obszar działalności?	19
1. Zakres pojęcia polityka medialna	19
2. Zainteresowanie polityką medialną struktur unijnych	30
3. Uwarunkowania i zakresy krajowych polityk medialnych	43
Rozdział 2. Po co nam polityka medialna?	53
1. Rodzaje celów	53
2. Cele polityki medialnej UE	56
3. Wspólne uzgodnienia a potrzeby narodowe	60
Rozdział 3. Kto kreuje politykę medialną?	66
1. Między kontrolą a samoregulacją	66
2. Kto uprawia politykę medialną UE	68
3. Podmioty krajowych polityk medialnych	76
Rozdział 4. Czy tylko pieniądze?	83
1. Rodzaje narzędzi polityki medialnej	83
2. Przegląd narzędzi polityki medialnej UE	84
3. Narzędzia krajowych polityk medialnych	94
Część II: Polityki medialne państw członkowskich UE. Raporty	
EWA STASIAK-JAZUKIEWICZ, MARTA JAS-KOZIARKIEWICZ	109
Austria MARTA JAS-KOZIARKIEWICZ	111
1. Podstawy prawne	111
2. Cele polityki medialnej	121
3. Podmioty polityki medialnej	123

3.1. Administracja państwowa	123
3.2. Ciała kontroli i samoregulacji	124
4. Narzędzia polityki medialnej	128
4.1. Polityka koncesyjna	128
4.2. Subwencje bezpośrednie	129
4.3. Subwencje pośrednie	133
Belgia EWA STASIAK-JAZUKIEWICZ	135
1. Podstawy prawne	136
2. Cele polityki medialnej	142
3. Podmioty polityki medialnej	144
3.1. Administracja państwowa	144
3.2. Ciała kontroli i samoregulacji	145
4. Narzędzia polityki medialnej	148
4.1. Polityka koncesyjna	148
4.2. Subwencje bezpośrednie	149
4.3. Subwencje pośrednie	149
Bułgaria MARTA JAS-KOZIARKIEWICZ	151
1. Podstawy prawne	151
2. Cele polityki medialnej	157
3. Podmioty polityki medialnej	158
3.1. Administracja państwowa	158
3.2. Ciała kontroli i samoregulacji	161
4. Narzędzia polityki medialnej	164
4.1. Polityka koncesyjna	164
4.2. Subwencje bezpośrednie	165
4.3. Subwencje pośrednie	165
Cypr Marta Jas-Koziarkiewicz	167
1. Podstawy prawne	167
2. Cele polityki medialnej	172
3. Podmioty polityki medialnej	173
3.1. Administracja państwowa	173
3.2. Ciała kontroli i samoregulacji	175
4. Narzędzia polityki medialnej	177
4.1. Polityka koncesyjna	177
4.2. Subwencje bezpośrednie	178
Czechy PAWEŁ KRASOWSKI	179
1. Podstawy prawne	179

2. Cele polityki medialnej	184
3. Podmioty polityki medialnej	186
3.1. Administracja państwowa	186
3.2. Ciała kontroli i samoregulacji	188
4. Narzędzia polityki medialnej	191
4.1. Polityka koncesyjna	191
4.2. Subwencje bezpośrednie	191
4.3. Subwencje pośrednie	191
Dania EWA STASIAK-JAZUKIEWICZ	193
1. Podstawy prawne	193
2. Cele polityki medialnej	197
3. Podmioty polityki medialnej	199
3.1. Administracja państwowa	199
3.2. Ciała kontroli i samoregulacji	201
4. Narzędzia polityki medialnej	203
4.1. Polityka koncesyjna	203
4.2. Subwencje bezpośrednie	204
4.3. Subwencje pośrednie	205
Estonia MARTA JAS-KOZIARKIEWICZ	207
1. Podstawy prawne	207
2. Cele polityki medialnej	213
3. Podmioty polityki medialnej	215
3.1. Administracja państwowa	215
3.2. Ciała kontroli i samoregulacji	216
4. Narzędzia polityki medialnej	219
4.1. Polityka koncesyjna	219
4.2. Subwencje bezpośrednie	219
4.3. Subwencje pośrednie	220
Finlandia EWA STASIAK-JAZUKIEWICZ	221
1. Podstawy prawne	221
2. Cele polityki medialnej	223
3. Podmioty polityki medialnej	225
3.1. Administracja państwowa	225
3.2. Ciała kontroli i samoregulacji	226
4. Narzędzia polityki medialnej	228
4.1. Polityka koncesyjna	228
4.2. Subwencje bezpośrednie	228
4.3. Subwencje pośrednie	229

Francja EWA STASIAK-JAZUKIEWICZ	231
1. Podstawy prawne	231
2. Cele polityki medialnej	238
3. Podmioty polityki medialnej	239
3.1. Administracja państwowa	239
3.2. Ciała kontroli i samoregulacji	242
4. Narzędzia polityki medialnej	247
4.1. Polityka koncesyjna	247
4.2. Subwencje bezpośrednie	247
4.3. Subwencje pośrednie	249
Grecja MARTA JAS-KOZIARKIEWICZ	251
1. Podstawy prawne	251
2. Cele polityki medialnej	264
3. Podmioty polityki medialnej	265
3.1. Administracja państwowa	265
3.2. Ciała kontroli i samoregulacji	267
4. Narzędzia polityki medialnej	270
4.1. Polityka koncesyjna	270
4.2. Subwencje bezpośrednie	272
Hiszpania EWA STASIAK-JAZUKIEWICZ	273
1. Podstawy prawne	274
2. Cele polityki medialnej	281
3. Podmioty polityki medialnej	283
3.1. Administracja państwowa	283
3.2. Ciała kontroli i samoregulacji	285
4. Narzędzia polityki medialnej	287
4.1. Polityka koncesyjna	287
4.2. Subwencje bezpośrednie	288
4.3. Subwencje pośrednie	289
Holandia EWA STASIAK-JAZUKIEWICZ	291
1. Podstawy prawne	291
2. Cele polityki medialnej	296
3. Podmioty polityki medialnej	297
3.1. Administracja państwowa	297
3.2. Ciała kontroli i samoregulacji	298
4. Narzędzia polityki medialnej	301
4.1. Polityka koncesyjna	301

4.2. Subwencje bezpośrednie	301
4.3. Subwencje pośrednie	302
Irlandia EWA STASIAK-JAZUKIEWICZ	303
1. Podstawy prawne	303
2. Cele polityki medialnej	309
3. Podmioty polityki medialnej	311
3.1. Administracja państwowa	311
3.2. Ciała kontroli i samoregulacji	312
4. Narzędzia polityki medialnej	316
4.1. Polityka koncesyjna	316
4.2. Subwencje bezpośrednie	316
4.3. Subwencje pośrednie	316
Litwa MARTA JAS-KOZIARKIEWICZ	319
1. Podstawy prawne	319
2. Cele polityki medialnej	328
3. Podmioty polityki medialnej	330
3.1. Administracja państwowa	330
3.2. Ciała kontroli i samoregulacji	332
4. Narzędzia polityki medialnej	336
4.1. Polityka koncesyjna	336
4.2. Subwencje bezpośrednie	337
4.3. Subwencje pośrednie	337
Luksemburg EWA STASIAK-JAZUKIEWICZ	339
1. Podstawy prawne	339
2. Cele polityki medialnej	341
3. Podmioty polityki medialnej	343
3.1. Administracja państwowa	343
3.2. Ciała kontroli i samoregulacji	344
4. Narzędzia polityki medialnej	346
4.1. Polityka koncesyjna	346
4.2. Subwencje bezpośrednie	346
4.3. Subwencje pośrednie	347
Łotwa MARTA JAS-KOZIARKIEWICZ	349
1. Podstawy prawne	349
2. Cele polityki medialnej	356
3. Podmioty polityki medialnej	358
3.1. Administracja państwowa	358
3.2. Ciała kontroli i samoregulacji	359

4. Narzędzia polityki medialnej	362
4.1. Polityka koncesyjna	362
4.2. Subwencje bezpośrednie	363
4.3. Subwencje pośrednie	363
Malta EWA STASIAK-JAZUKIEWICZ	365
1. Podstawy prawne	365
2. Cele polityki medialnej	370
3. Podmioty polityki medialnej	372
3.1. Administracja państwowa	372
3.2. Ciała kontroli i samoregulacji	375
4. Narzędzia polityki medialnej	378
4.1. Polityka koncesyjna	378
4.2. Subwencje bezpośrednie	378
4.3. Subwencje pośrednie	379
Niemcy EWA STASIAK-JAZUKIEWICZ	381
1. Podstawy prawne	382
2. Cele polityki medialnej	390
3. Podmioty polityki medialnej	393
3.1. Administracja państwowa	393
3.2. Ciała kontroli i samoregulacji	396
4. Narzędzia polityki medialnej	402
4.1. Polityka koncesyjna	402
4.2. Subwencje bezpośrednie	402
4.3. Subwencje pośrednie	403
Polska EWA STASIAK-JAZUKIEWICZ	405
1. Podstawy prawne	406
2. Cele polityki medialnej	412
3. Podmioty polityki medialnej	414
3.1. Administracja państwowa	414
3.2. Ciała kontroli i samoregulacji	415
4. Narzędzia polityki medialnej	418
4.1. Polityka koncesyjna	418
4.2. Subwencje bezpośrednie	419
4.3. Subwencje pośrednie	419
Portugalia EWA STASIAK-JAZUKIEWICZ	421
1. Podstawy prawne	422
2. Cele polityki medialnej	429
3. Podmioty polityki medialnej	430

3. Podmioty polityki medialnej	481
3.1. Administracja państwowa	481
3.2. Ciała kontroli i samoregulacji	482
4. Narzędzia polityki medialnej	484
4.1. Polityka koncesyjna	484
4.2. Subwencje bezpośrednie	485
4.3. Subwencje pośrednie	486
Węgry EWA STASIAK-JAZUKIEWICZ	487
1. Podstawy prawne	487
2. Cele polityki medialnej	492
3. Podmioty polityki medialnej	494
3.1. Administracja państwowa	494
3.2. Ciała kontroli i samoregulacji	495
4. Narzędzia polityki medialnej	499
4.1. Polityka koncesyjna	499
4.2. Subwencje bezpośrednie	499
4.3. Subwencje pośrednie	500
Wielka Brytania MARTA JAS-KOZIARKIEWICZ	501
1. Podstawy prawne	501
2. Cele polityki medialnej	512
3. Podmioty polityki medialnej	514
3.1. Administracja państwowa	514
3.2. Ciała kontroli i samoregulacji	515
4. Narzędzia polityki medialnej	520
4.1. Polityka koncesyjna	520
4.2. Subwencje bezpośrednie	522
4.3. Subwencje pośrednie	522
Włochy MARTA JAS-KOZIARKIEWICZ	523
1. Podstawy prawne	523
2. Cele polityki medialnej	534
3. Podmioty polityki medialnej	536
3.1. Administracja państwowa	536
3.2. Ciała kontroli i samoregulacji	538
4. Narzędzia polityki medialnej	542
4.1. Polityka koncesyjna	542
4.2. Subwencje bezpośrednie	543
4.3. Subwencje pośrednie	543

Rozdział 1

Nowy obszar działalności?

1. Zakres pojęcia polityka medialna

Polityka medialna w praktyce i teorii nie ma jednoznacznej podstawy metodologicznej. Na płaszczyźnie praktycznej wynika to m.in. z szerokiego obszaru tej metapolityki, która w równej mierze tworzy warunki do wolności i niezależności mediów, jak i ogranicza wolność słowa. Oto kilka przykładów sprzecznych na pierwszy rzut oka działań:

- zakazując zniesławiania ustawodawca chroni dobra osobiste jednostki;
- penalizuje zdradę tajemnicy państwowej w myśl potrzeby zapewnienia bezpieczeństwa państwa;
- przeciwdziałając propagandzie terrorystycznej chroni bezpieczeństwo obywateli;
- polityka medialna ustanawia sposoby organizacji nadawców publicznych, gwarantując im dominującą pozycję na rynku mediów elektronicznych, jednocześnie dba o przestrzeganie zasad konkurencyjności i tworzy zachęty do funkcjonowania nadawców prywatnych i środowiskowych;
- z równą uwagą zabiega o rozwój profesjonalnego dziennikarstwa, jak i propaguje edukację medialną, przyczyniając się tym samym do rozwoju dziennikarstwa obywatelskiego;
- ustanawia standardy technologiczne przyspieszające proces konwergencji mediów, a jednocześnie, w ramach polityk sektorowych – prasowej, radiowej, telewizyjnej czy internetowej – finansowo wspiera poszczególne rodzaje mediów: prasę, media elektroniczne czy te formatowane na stronach WWW.

Brak jednej podstawy metodologicznej w teorii polityki medialnej wynika z zainteresowania nią i politologii, i socjologii, i psychologii społecznej, i kulturoznawstwa, i medioznawstwa, wprawdzie pokrewnych dyscyplin naukowych, jednak inaczej

akcentujących analizowane zjawiska, rozpatrujących je z innej perspektywy badawczej i przy użyciu różnych, odpowiednich sobie metod. „Zamieszanie” metodologiczne wprowadzają też ekonomiści, żywo zainteresowani mediami i polityką medialną¹.

Metodologiczne niedostatki utrudniają przyjęcie jednej, obowiązującej definicji polityki medialnej. Na gruncie teoretycznym zgodzono się co do tego, że **polityka medialna jest częścią polityki komunikacyjnej**. O ile polityka komunikacyjna dotyczy procesu komunikacji społecznej, o tyle polityka medialna odnosi się do procesu komunikacji masowej i mediów masowych.

Trudności ze zdefiniowaniem polityki medialnej wynikają też z wieloznacznej interpretacji terminu „polityka komunikacyjna”. Tomasz Goban-Klas pojęcie **komunikacja** wywodzi od łacińskiego terminu *communication*, które dopiero w wieku XVII zaczęto używać w znaczeniu „transmisja czy przekaz”². Najszerszy **zakres** przyznano pojęciu **komunikacja społeczna**, które za *Leksykonem politologii* traktować można jako

proces wytwarzania, przekształcania i przekazywania informacji pomiędzy jednostkami, grupami i organizacjami społecznymi w celu permanentnego kształtowania, modyfikacji bądź zmiany wiedzy, postaw i zachowań, w kierunku zgodnym z wartościami i interesami oddziałujących na siebie podmiotów³.

Istotą procesu komunikacji społecznej jest przepływ informacji pomiędzy różnymi podmiotami społeczności. Klasyczny już schemat komunikacyjny, zaproponowany przez Karla Ludwiga Bühlera i uzupełniony przez Romana Osipowicza Jakobsona⁴, składa się z sześciu elementów: nadawcy, odbiorcy, komunikatu, kontekstu, kodu i kontaktu. Medioznawcy systematycznie uszczegółowiali go, interpretując poszczególne składowe. We współczesnej literaturze przedmiotu najczęściej prezentowane są schematy procesu komunikacji społecznej akcentujące interakcje między odbiorcą a nadawcą (sprzężenie zwrotne stanowiące reakcję odbiorcy na skierowany do niego komunikat)⁵.

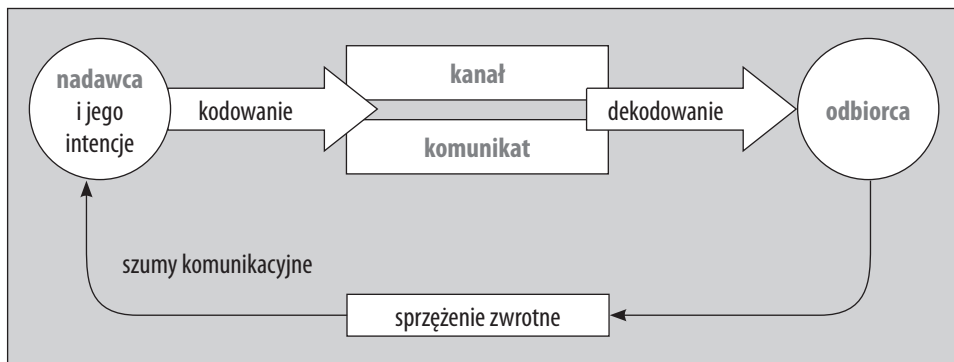
¹ Por. m.in.: M.E. Stucke, A.P. Grunes, *Antitrust and the Marketplace of Ideas*, „Antitrust Law Journal”, 69/2001, s. 249–302; R.M. Entman, S.S. Wildman, *Reconciling Economic and Non-Economic Perspectives on Media Policy: Transcending the „Marketplace of Ideas”*, „Journal of Communication”, 41/1992, s. 5–19.

² T. Goban-Klas, *Proces komunikowania masowego*, w: Z. Bauer, E. Chudziński (red.), *Dziennikarstwo i świat mediów*, Cracovia, Kraków 1996.

³ A. Antoszewski, R. Herbut (red.), *Leksykon politologii*, Alta, Wrocław 1995, s. 150.

⁴ R. Jakobson, *W poszukiwaniu istoty języka. Wybór pism*, t. 1, M.R. Mayenowa (wybór, red. nauk., wstęp), PIW, Warszawa 1989; por. również: K. Bühler, *Teoria języka*, tł. J. Koźbial, Universitas, Kraków 2004 oraz M. Filipiak, *Homo communicans. Wprowadzenie do teorii masowego komunikowania*, Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin 2003.

⁵ Por.: B. Dobek-Ostrowska, *Podstawy komunikowania społecznego*, Astrum, Wrocław 1999, s. 11–38.

Rysunek 1. Schemat procesu komunikacji społecznej

Komunikacja społeczna odbywa się na pięciu podstawowych poziomach, uwarunkowanych liczbą odbiorców:

- intrapersonalnym – wewnątrzsobowym, polegającym na komunikowaniu się z samym sobą;
- interpersonalnym – międzyosobowym, przebiegającym między dwoma osobami;
- grupowym – przebiegającym pomiędzy grupami osób, z których każda może być nadawcą bądź odbiorcą;
- masowym – przebiegającym za pomocą masowych mediów i skierowanym do nieograniczonej liczby odbiorców;
- ekstrapersonalnym – polegającym na przekazywaniu informacji bytom innym niż człowiek, na przykład maszynie.

Z punktu widzenia polityki medialnej interesujące są działania dotyczące komunikowania masowego.

Na definiowanie pojęcia wpływ ma zachodząca we współczesnych mediach, informatyce i telekomunikacji **konwergencja**. Tomasz Goban-Klas zjawisko to definiuje jako upodobnianie się urzędzeń, które zaczynają pełnić zbieżne funkcje, choć pierwotnie nie były ze sobą technicznie spokrewnione⁶. Konwergencja, wykorzystując nowe rozwiązania technologiczne (cyfryzację), prowadzi do powstawania jednego sektora multimedialnego zintegrowanego z gospodarką, zdolnego zaspokajać szeroki wachlarz potrzeb społecznych, od informowania, dostarczania rozrywki, nauczania, poradnictwa prozdrowotnego, po handel elektroniczny, usługi finansowe, turystykę i hazard. Konwergencja zmieniła politykę medialną – dotychczasowe regulacje obejmujące

⁶ Por.: T. Goban-Klas, *Media i komunikowanie masowe: teorie i analizy prasy, radia, telewizji i Internetu*, WN PWN, Kraków 1999, s. 27.

poszczególne rodzaje mediów zastępowane są regulacjami dotyczącymi infrastruktury i treści przekazów multimedialnych⁷.

Trudności terminologiczne występują również przy próbie wyznaczenia zakresu pojęcia **polityka** w kontekście aktywności. Według *Encyklopedii politologii* jest to

proces formułowania celów, dobór środków, podejmowania i kontroli decyzji dotyczących ekonomicznych, politycznych, socjalnych i kulturowych obszarów systemu społecznego⁸.

W zależności od dziedziny życia, której dotyczą decyzje, wyodrębnia się na przykład politykę gospodarczą, rolną, finansową, itd. Zatem decyzje dotyczące mediów i systemu medialnego to polityka medialna.

Interesującą próbę całościowego spojrzenia na politykę medialną stanowią publikacje autorów niemieckojęzycznych: Lutza Hachmeistera i Manuela Puppisa⁹. Ten ostatni politykę medialną definiuje jako działania, które mają na celu przygotowanie i egzekwowanie obowiązujących przepisów i decyzji dotyczących instytucji medialnych i procesu komunikowania masowego¹⁰. Podobną definicję zaproponował badacz australijski Terry Flew. Według niego

polityka medialna to system zinstytucjonalizowanych mechanizmów zarządzania strukturą, funkcjonowaniem i wynikami organizacji medialnych¹¹.

Niedostatki teorii mają swoje odbicie także w polskiej literaturze przedmiotu. Mimo kilkakrotnie podejmowanych prób nie wypracowano jednej, powszechnie obowiązującej definicji pojęcia polityka medialna. I tu różnice mają charakter podmiotowy i przedmiotowy. Analitycy kojarzący politykę medialną głównie z działaniami władzy akcentują jej regulacyjny charakter¹². Według Johna Thompsona media same są środkami sprawowania władzy: władzy symbolicznej, jako instytucje kulturalne oraz władzy gospodarczej, jako korporacje, inwestujące w zasoby, zatrudniające

⁷ Por. m.in.: H. Jenkins, *Kultura konwergencji. Zderzenie starych i nowych mediów*, tł. M. Bernatowicz, M. Filiaciak, WAiP, Warszawa 2006.

⁸ *Encyklopedia politologii t. I, Teoria polityki*, W. Sokół, M. Żmigrodzki (red.), Zakamycze, Kraków 1999, s. 233.

⁹ Por.: L. Hachmeister (Hrg.), *Grundlagen der Medienpolitik: Ein Handbuch*, DVA Sachbuch, Bonn 2008; M. Puppis, *Einführung in die Medienpolitik*, UVK, Konstanz 2007.

¹⁰ M. Puppis, *ibidem*, s. 34.

¹¹ T. Flew, *Media globalne*, tł. M. Lorek, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2010, s. 18.

¹² Por. B. Mierzejewska, *Polityka medialna*, w: *Media, komunikacja, biznes elektroniczny*, B. Jung (red.), Difin, Warszawa 2001.

ludzi oraz wytwarzające dobra i usługi¹³. We współczesnym państwie demokratycznym nakładanie ograniczeń poprzedza proces szerokich konsultacji społecznych czy wręcz jest wynikiem samoregulacji przyjętych przez zainteresowane środowiska. Stąd polscy medioznawcy, definiujący politykę medialną w oparciu o doświadczenia zachodnioeuropejskich demokracji, podkreślają znaczenie podmiotów społecznych: związków zawodowych wydawców, dziennikarzy i reklamodawców czy odbiorców¹⁴. Idąc tym tropem

politykę medialną można zdefiniować jako działania władzy oraz instytucji i organizacji społecznych kształtujące ramowe warunki prawne, polityczne i ekonomiczne funkcjonowania systemu medialnego, zgodnie z celami wynikającymi z przyjętego systemu wartości, istniejących uwarunkowań społeczno-ekonomicznych oraz występujących potrzeb i interesów społecznych.

Tak zdefiniowana polityka medialna objawia się działaniami w obrębie:

- treści przekazów medialnych,
- struktury systemu medialnego,
- technicznej infrastruktury mediów.

Zachęcamy do lektury!